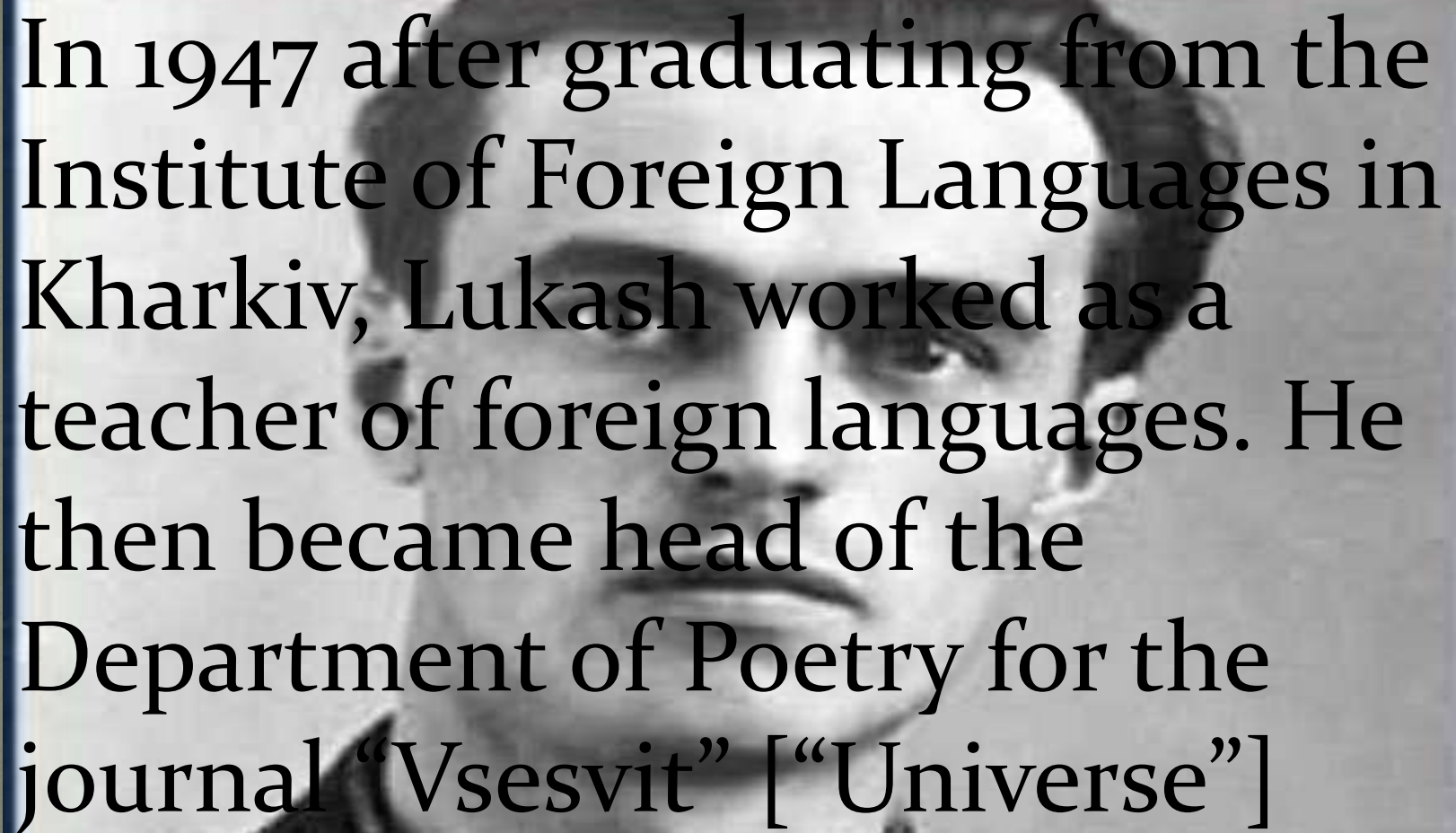

Mykola Lukash

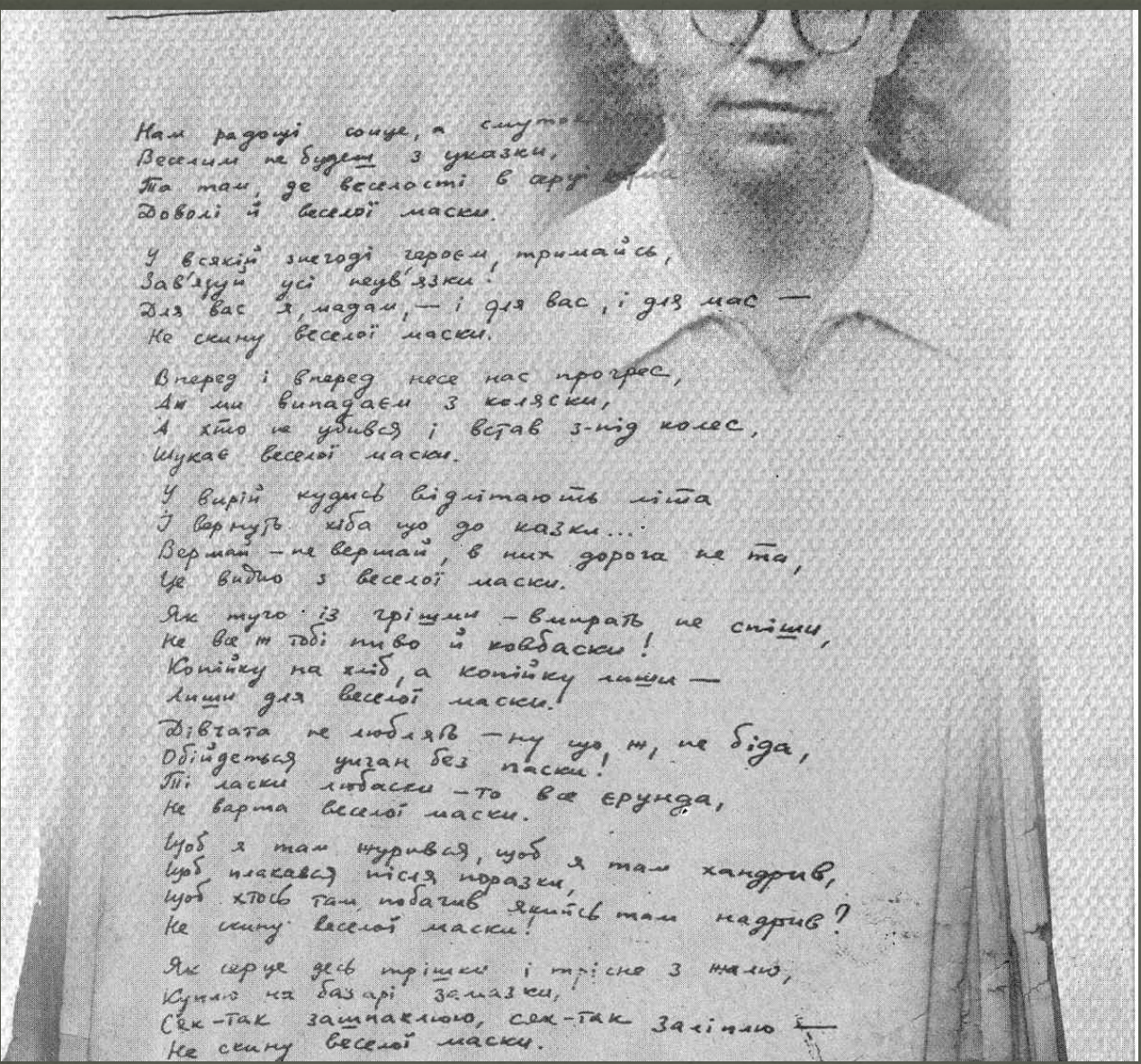
Translator

19 December 1919 in Krolevets – 29
August 1988 in Kiev

In 1947 after graduating from the Institute of Foreign Languages in Kharkiv, Lukash worked as a teacher of foreign languages. He then became head of the Department of Poetry for the journal “Vsesvit” [“Universe”]

Нам радіє сонце, а смуток
Веселим не будеш з указки,
Та там, де веселості в армії війни,
Доволі й веселої маски.

У всякій знегоді героєм тримайся,
Зав'яжи усі нев'язки!
Дяк вас я, мадам, — і дяк вас, і дяк нас —
Не скину веселої маски.

Вперед і вперед несе нас прогрес,
А ми випадаси з козяски,
А хто не удився і встав з-під колес,
Шукає веселої маски.

У вирії мудрись відлітають літа
І варнуць хба що до казки...
Вертай — не вертай, в них дорога не та,
Ця видно з веселої маски.

Як туга із грішми — викидай не спіши,
Не ва м тобі тиво й кобдаски!
Копійку на хліб, а копійку лиши —
Лиши для веселої маски.

Дівчата не люблять — ну що, м, не біда,
Обійдеться узан без маски!
Ті маски любаски — то все ерунда,
Не варта веселої маски.

Щоб я там шурився, щоб я там хандрив,
Щоб плакався нісиз поразки,
Щоб хтоб там подав якимсь там надриб?
Не скину веселої маски!

Як серце десь тріщить і трісно з нати,
Купиш на базарі замазки,
Сек-так зашмакую, сек-так зашмакую —
Не скину веселої маски.

.....

He was most prolific during the relatively favourable twenty-year period between 1953 and 1973, when he translated Goethe's "Faust", Flaubert's "Madame Bovary", the poetry of Schiller, Bocaccio's "Decameron" and many other works. He was a member of the Union of Writers of Ukraine from 1956 and played an active role in Ukrainian literary life.

Last years

- For many years he was effectively under house arrest. He was persecuted in all possible ways and his works stopped being published, depriving him of means of existence. For a long time there was a police officer permanently stationed at the entry to his block who didn't allow anyone to visit him.
- Lukash was reinstated in the UWU on the wave of perestroika in 1987, when he was almost a dying man. In 1988 he became Laureate of the Maxim Rylsky Republic Award. Within a few months, on 29 August 1988, Mykola Lukash died.

He did not live to see the publication of a large volume of his translations which came out under the title “From Bocaccio to Apollinaire” in 1990 and became a kind of monument to Lukash. *The compiler of the volume, M. Moskalenko states that “in Mykola Lukash Ukraine was sent a Mozartian genius in the truest and most exact meaning of this word.*” **People like Lukash are probably born once in several centuries” is how the prominent Ukrainian translator H. Kochur described him.**